

BRUNO LILJEFORS

KARRIKATYRER

1885

Tl3

Gunnar W. Lundberg

mars 1920.

KARRIKATYRER

Af Bruno Liljefors

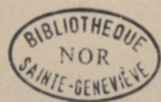
1885.

R. Almqvist & J. Wiksell
Upsala.

Fotolit. Gen. Stab. Lit. Anst.

Orrskytte för bulvan.

1. Tillrustningar till jagten.

2. Till och med det oskäliga djuret tyckes redan uppfyldt af en stolt segervisshet.

3. Det bär i väg.

4. "I denna enkla, låga hydda
Befaller ingen ann än jag."

5. Med van hand och säkert öga.

6. göres allt för att bedraga de oskyldiga orrarna.

7. Man stiger på.

8. Allt klart! Nu få de komma när som helst.

9. "Nu komma de!" Unga Prisse, som aldrig varit med på dylikt nöje förr, har särdeles svårt att behersha sina känslor.

10. Stor katastrof!

11. Prisse får jättekrafter vid åsynen af de flygande

12. och har ingen aning om, att hans herre ej är fullt så belåten med färden.

13. Ändtligen lyckas vår hjälte att bromsa;

14. hvarefter den skyldige af-
straffas utan förbarmande,

15. ty människan har ju fått
herravälde öfver djuren,

16. som krypande nödgas erkänna hennes
lekamliga och andliga öfverlägsenhet.

17. Segrarnes återkomst.
Varmt emottagande.

De rara äplena.

1. Förnöjda hasta Pär och Pål
Att skaffa sig ett äplemål.

2. Men städs när stora mål det gäller,
Sig hinder uti vägen ställer.

3 Dock trägen vinner! Snart de skörda
Af segrens frukt en ljuflig börda.

4. Hur än moralen må sig grufva,
Å dock förbjudna frukter ljufva!

5. Förnöjd man sörjer blott den lotten,
Att äfven magen fått en botten.

6. Man nära är att remna ren
Och märker alls ej hämnaren.

7. Men han, som länge stått där mållös,
Han är nu inte längre rådlös.

8. Med stadigt grepp i deras skalpar
Han lyfter dem som tvänne valpar.

9. Och utan många artigheter
Förpassas ut båd' Pål och Peter.

10. Men hvad sen hände bakom planke'
Jag vågar egna knappt en tanke!!

Pojkar och bönder.

1. Väl våra raska gossar känna vigten
Af att bereda sig för värnepligten,

2. Och mål för deras öfningar plär bli
Det första bästa landtmannaparti.

3. Och utan nåd vår trupp dem öfversållar
Med ett välriktadt *regn* af hårda bollar.

4. Ja, kampen börjar att bli riktigt het,
Och hämnas måste sådan nedrighet!

5. Och hämnarn nalkas. Men den mörke fäktarn
Är rén besegrad af — den svenska nektarn.

6. Och för sitt stora mannamod till lön
Han bita får i gräset — nej, i snön!

7. Där får han lyckans vexlingar besinna,
Men skjuts och pojkar långt i fjärran svinna.

På abborrmete.

1. Ville skall på abborrmete. 2. Flugan vore bra att ha, 3. om den blott sig taga låte!

4. Jo, han fick den! Det var bra, 5. den bör bli ett utmärkt bete 6. Så en mask, kanske ett par.

7. Det var en som "kilig" var! 8. Sen till sjön sig Ville rappar 9. Maska på är mindre rart!

10. Nu är allt komplett och klart,

11. Få nu se om snällt det nappar!

12. Solen bränner..... Intet napp.......

13. Ville blir allt mera slapp.......

14. Så han somnar........ straxt det rycker!

15. Ville vaknar!........ Hvar är flotten!

16. Kanske är det fast i botten?

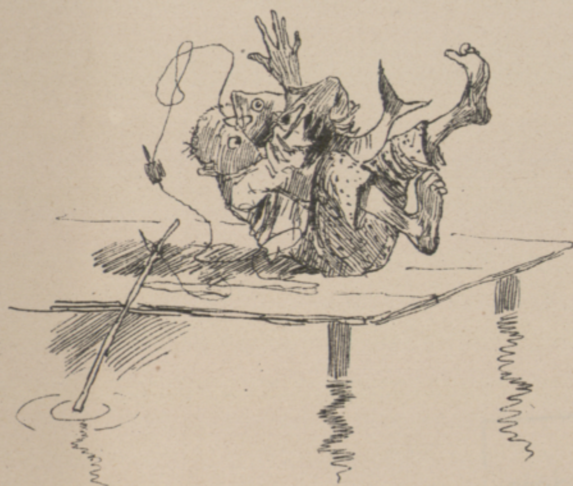
17. Nej, det sliter och det knycker!

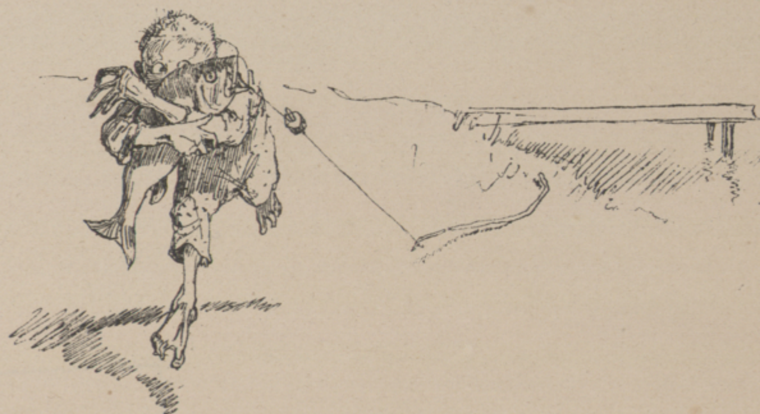
18. Nu blott stadigt och försiktigt.

19. Hip hurrah! Den blir till nytta!!

20. En gemensam kullerbytta!

21. Och med fångst, som säkert hvilar,
Ville hänryckt hemåt kilar.

INSTITUT TESSIN
PARIS

